

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж кп 7/2015
12.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Наташом Бањац, као записничарем, у поступку предлагача А.П. из П., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача А.П, чији је пуномоћник адвокат Д.Д. из П., изјављеној против решења Прекршајног апелационог суда, Одељења у Крагујевцу I-112 Р4 П 20/15 од 08.10.2015.године, у седници већа одржаној дана 12.11.2015.године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача А.П. и решење Прекршајног апелационог суда, Одељења у Крагујевцу I-112 Р4 П 20/15 од 08.10.2015.године, у ставу трећем, четвртм и петом, **ПОТВРЂУЈЕ**.

ОДБИЈА СЕ као неоснован предлог предлагача А.П. за накнаду трошкова поступка за састав жалбе у износу од 24.000,00 динара и судску таксу по одлуци суда.

Образложење

Решењем Прекршајног апелационог суда, Одељења у Крагујевцу I-112 Р4 П 20/15 од 08.10.2015.године, у ставу првом, усвојен је захтев за заштиту права на суђење у разумном року подносиоца А.П., преко пуномоћника адвоката Д.Д. и утврђено да је у поступку који се води пред Прекршајним судом у Пријепољу, у предмету IПр.бр.45/14, повређено право подносиоца на суђење у разумном року зајемчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије; ставом другим, наложено је Прекршајном суду у Пријепољу приоритетно решавање предмета IПр.бр.45/14; у ставу трећем, одлучено је да се накнада за повреду права на суђење у разумном року не досуђује, а у ставу четвртм, да се решење има објавити на веб страници суда који је одлучио по наступању правноснажности, док је ставом петим, обавезана Република Србија да предлагачу на име трошкова поступка плати 6.000,00 динара у року од 15 дана.

Против наведеног решења, у ставу трећем, четвртм и петом, жалбу је благовремено поднела предлагач А.П. преко пуномоћника, адвоката Д.Д., због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и одлуке о трошковима поступка, са предлогом да Врховни касациони суд првостепено решење преиначи у смислу жалбених навода, утврди право предлагача на накнаду у укупном износу од 10.000,00 динара, обавезе Републику

Србију да подносиоцу захтева на име састава захтева, таксе на састав и одлуку плати износ од 12.780,00 динара и досуди трошкове састава жалбе по Адвокатској тарифи у износу од 24.000,00 динара и трошкове судске таксе по одлуци суда или да првостепено решење укине и врати на поновни поступак и одлуку.

Одлучујући о изјављеној жалби предлагача, на основу члана 8б став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08 ... 101/13) (у даљем тексту ЗУС), Врховни касациони суд је у седници већа испитао побијано решење применом члана 386. у вези са чланом 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 .. 55/14) (у даљем тексту: ЗПП), у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС“ бр. 46/95 ... 55/14) (у даљем тексту: ЗВП) и чланом 8в ЗУС, па је нашао:

Жалба је неоснована.

Побијаним првостепеним решењем и у поступку који је претходио доношењу истог нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 474. став 2. тачка 1) до 3), 5), 7) и 9) ЗПП на које Врховни касациони суд као другостепени суд пази по службеној дужности, у смислу члана 386. став 3. у вези са чланом 402. ЗПП, па ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12) ЗПП на коју, мада је овако не опредељујући, указује пуномоћник предлагача наводима жалбе да првостепено решење не садржи разлоге за ставове и закључке првостепеног суда у вези са одлукама у побијаном решењу које се жалбом, истовремено, оспоравају као неправилне и незаконите.

С тим у вези, у жалби се истиче да суд није образложио зашто, код утврђене повреде права на суђење у разумном року, сматра да предлагачу претерено дуг поступак није узроковао нематеријалну штету због стања узнемирености, непријатности и живота у продуженој неизвесности и да је суд одбио захтев предлагача за накнаду нематеријалне штете без које у овом случају нема сатисфакције, као и зашто сматра да је мера објављивања решења на веб страници Прекршајног апелационог суда адекватна околностима случаја и да ће се истом постићи сврха заштите из члана 8а и 8б ЗУС, иако предлагачу није повређено право на суђење у разумном року радњама тог суда, већ Прекршајног суда у Пријепољу.

Изложени жалбени наводи, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Према одредби члана 8а став 2. у вези са ставом 1. ЗУС, захтевом којим се тражи заштита права на суђење у разумном року, може се тражити и накнада за повреду тог права.

Одредбом члана 8б став 1. ЗУС прописано је, између осталог, да непосредно виши суд, ако утврди да је захтев подносиоца основан, може одредити примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року. Дакле, наведеном законском одредбом није прописана обавеза суда да у сваком случају када утврди да је подносиоцу захтева повређено право на суђење у разумном року, истом одреди и примерену накнаду за повреду наведеног права, већ је суду остављена могућност да у сваком конкретном случају цени да ли је подносиоцу захтева, у ситуацији када је утврдио да је захтев подносиоца основан, оправдано одмерити накнаду коју сматра примереном. С тим у вези, у случају када се захтева новчана накнада због повреде права на суђење у разумном року, суд је овлашћен

да као сатисфакцију, уместо досуђивања новчане накнаде, утврди да је дошло до повреде права на суђење у разумном року и ту одлуку објави на веб страници суда (пракса Европског суда за људска права, Уставног суда Србије и правни став Врховног касационог суда утврђен на седницама Грађанског и Кривичног одељења одржаним 13.05. и 20.05.2014.године).

Имајући предње у виду, по оцени Врховног касационог суда, правилно је првостепени суд закључио да је у конкретном случају мера објављивања на веб страници тог суда одлуке којом је утврђена повреда права предлагача Ајлин Прељевић на суђење у разумном року, одговарајућа околностима случаја утврђеним побијаним решењем (дужина и разлог трајања предметног прекршајног поступка) и довољна сатисфакција за повреду наведеног права и да ће се том мером, уз меру убрзања поступка, постићи превасходан циљ и сврха заштите прописане чланом 8а и 8б ЗУС-окончање прекршајног поступка пред Прекршајним судом у Пријепољу у најкраћем року, о чему је у побијаном решењу дао јасне и довољне разлоге.

Побијаним првостепеним решењем правилно су предлагачу досуђени трошкови поступка за састав поднеска којим се покреће поступак у процењивим предметима, односно захтева за заштиту права на суђење у разумном року који садржи процењиви имовински захтев у вези са повредом наведеног права, што сагласно Тарифном броју 13 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ бр. 121/12) износи 6.000,00 динара. Стога је неоснован навод жалбе да је одлука о трошковима поступка у побијаном решењу незаконита, као и жалбени предлог да се предлагачу досуде трошкови поступка на име таксе на састав захтева за заштиту права на суђење у разумном року и на одлуку о захтеву, о којим трошковима другостепени суд не одлучује и који нису ни опредељени у првостепеном поступку, сходно одредбама члана 163. ЗПП.

Из изнетих разлога, а на основу члана 401. став 1. тачка 2. ЗПП у вези са чланом 30. став 2. ЗВП и чланом 8в ЗУС, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Одлуку о трошковима другостепеног поступка (став други овог решења) којом је одбијен жалбени предлог за накнаду трошкова предлагача за састав жалбе у износу од 24.000,00 динара и судске таксе по одлуци суда, Врховни касациони суд је донео на основу члана 153. став 1. ЗПП у вези са чланом 30. став 2. ЗВП, с обзиром да предлагач није успео у жалбеном поступку, односно да је његова жалба одбијена.

**Записничар-саветник,
Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.**